

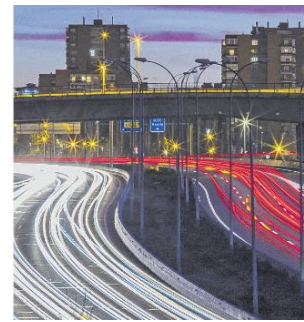
L'Observatori

Reflexions des de Madrid

La Gran Madrid està excel·lentíssimament connectada amb infraestructures espectaculars

Arnau Bonada

Economista, president de la Xarxa Orion i vicepresident segon del CIESC

Aquest pont de Sant Joan m'he desplaçat a Madrid per poder assistir a la Madcup, un dels tornejos de futbol formatiu més prestigiosos a escala internacional. Francament, he enyorat el mar i les fogueres a la platja, però veure la meua filla defensar la samarreta del CF Sabadell i vèncer, entre d'altres, el Madrid CFF ho ha compensat amb escreix. Les magnituds de la competició són astronòmiques: 15.000 esportistes participants, clubs provinents de 41 països i un impacte econòmic per a la demarcació de més de 60 milions d'euros. La presentació oficial va tenir lloc al Riyadh Air Metropolitano, l'estadi de l'Atlètic de Madrid, amb una posada en escena que va evocar la desfilada inaugural d'uns jocs olímpics. Veure tot aquell jovent, de tots els continents del planeta, relacionant-se i competint pacíficament, mentre els diaris anaven plens de bombardejos i míssils, va resultar d'un contrast esperançador i emotiu.

Per fer possible el torneig, calen tants camps de futbol i allotjaments que una desena de municipis de la comunitat autònoma hi treballen conjuntament. Hem conegut Getafe, Leganés, Las Rozas... Puc constatar que la Gran Madrid està excel·lentment connectada i gaudeix d'unes infraestructures espectaculars i en constant evolució. Les diferències amb la primera i segona corones metropolitanas de Barcelona són de jutjat de guàrdia. Sense anar més lluny, la com-

paració amb l'àmbit del servei de Rodalies és gairebé insultant.

Des d'un punt de vista més intangible, es percep un sòlid lideratge positiu de la gran capital madrilenya dins de tota la conurbació i una interacció amb i entre els diferents municipis molt més coordinada i activa que a casa nostra. Em costaria d'imaginar un projecte equivalent impulsat des de Barcelona en què s'aconseguís implicar Mataró, Sabadell, Terrassa, Granollers, Cornellà, el Prat... Certament, aquí els obstacles orogràfics són més rellevants que a l'altiplà central, però també hi pesa una certa tendència de Barcelona a mirar-se massa el melic, sense vocació de construir una visió compartida, plural i oberta amb l'entorn metropolità. És una dinàmica que arrosseguem des dels temps de Maragall i Pujol i que no sembla que progressi gaire favorablement.

En una lectura en clau local, quan analitzo l'impacte econòmic que genera un esdeveniment d'aquesta magnitud, em ve al cap el SBD Esport Hub i tota la il·lusió que va suscitar fa uns anys. Més enllà de reivindicar l'esport com un element generador d'activitat econòmica, es tractava d'una proposta amb un paraigua prou ampli per sumar-hi els sectors industrials i de serveis en el terreny de la salut, la tecnologia i la innovació. En els darrers anys, Sabadell creix en població i en PIB, però ho fa de manera dispersa, espontània i reactiva. Cal felicitar-nos pels grans avenços en la projecció

d'una imatge *business friendly* i en matèria d'eficiència administrativa. Però crec sincerament que encara no hem sabut trobar grans projectes de ciutat que estructurin i confereixin un sentit de conjunt a l'activitat econòmica que es vol captar i generar. Necessitem un relat urbà renovat que ens aglutini internament i ens faci identificables portes enfora. Sempre respectant el passat gloriós, però, sobretot, amb una visió de futur pragmàtica i connectada amb els reptes a venir. Hem avançat molt en la gestió del dia a dia, que no és poc, però en l'àmbit estratègic tenim una assignatura pendent.

Per acabar, durant la meua breu estada a la capital, s'han produït, casualment, fets tan rellevants com la compareixença a la Moncloa del president Sánchez sobre l'acord amb l'OTAN, les declaracions de José Luis Ábalos i Koldo García al Tribunal Suprem, el Consell de Ministres sobre l'opa del BBVA al Banc de Sabadell i la sol·licitud d'imputació del jutge Peinado al ministre Bolaños. Els termòmetres als carrers s'enfilaven fins als 39 °C, amb la típica calor seca castellana; però tot fa presagiar que la temperatura política esclarà encara més en les properes setmanes. L'ambient pot esdevenir difícilment respirable fins i tot per als polítics més resilents.

L'ambient pot esdevenir difícilment respirable fins i tot per als polítics més resilents